

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

12. maj 2004*

I sag T-198/01 R [III],

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Tyskland), først ved advokaterne G. Schohe og C. Arhold og derpå ved advokaterne C. Arhold og N. Wimmer, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Di Bucci og V. Kreuzschitz, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af:

Schott Glas, Mainz (Tyskland), ved advokat U. Soltész,

intervenient,

* Processprog: tysk.

hvori der er indgivet begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 2 i Kommissionens beslutning 2002/185/EF af 12. juni 2001 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EFT 2002 L 62, s. 30), og hvori Rettens præsident i forvejen har afsagt kendelse den 4. april 2002 og den 1. august 2003,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Den 12. juni 2001 vedtog Kommissionen beslutning 2002/185/EF om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EFT 2002 L 62, s. 30, herefter »den anfægtede beslutning«). I denne beslutning afstod Kommissionen udtrykkeligt fra at undersøge alle de støtteforanstaltninger til fordel for Technische Glaswerke Ilmenau (herefter »TGI« eller »sagsøgeren«), der var omfattet af de af Forbundsrepublikken Tyskland den 1. december 1998 anmeldte foranstaltninger, og som kunne være uforenelige med fællesmarkedet, men koncentrerede sig om kun en af disse foranstaltninger, nemlig afkaldet på betaling af 4 mio. tyske mark (DEM) (2 045 168 EUR, herefter »afkaldet«) af den købspris, TGI skulle betale Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (»BvS«) ifølge aftalen af 26. september 1994 (herefter »asset-deal 1« (aftale om overdragelse af aktiver)).

- 2 Ifølge den anfægtede beslutning (artikel 1), udgør betalingsafkaldet en statsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet i den i artikel 87, stk. 1, EF omhandlede forstand, og som ikke kunne godkendes i medfør af artikel 87, stk. 3, EF. Ved den anfægtede beslutning (artikel 2) pålægges Forbundsrepublikken Tyskland derfor at tilbagesøge støtten.
- 3 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. august 2001 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.
- 4 Ved skrivelse af 17. september 2001 afslog Kommissionen den begæring, som den tyske regering havde fremsat i en skrivelse af 23. august 2001, om at udsætte tilbagesøgningen af de beløb, der var givet afkald på.
- 5 Ved skrivelse af 2. oktober 2001 tilsendte BvS det sagsøgende selskab kopi af Kommissionens skrivelse af 17. september 2001 og opfordrede det til at tilbagebetale et beløb på 4 830 481,10 DEM (2 469 785,77 EUR) med renter senest den 15. oktober 2001. BvS tog til efterretning, at sagsøgeren over for denne havde tilkendegivet at ville indgive en begæring til Retten om at udsætte gennemførelsen af den anfægtede beslutning, men præciserede, at den ikke ville insistere på at få støtten tilbagebetalt, inden Retten har truffet afgørelse i sagen om foreløbige forholdsregler, for ikke at præjudicere udfaldet af denne begæring.
- 6 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 15. oktober 2001 har sagsøgeren i medfør af artikel 242 EF og 243 EF principalt indgivet begæring om, at gennemførelsen af den anfægtede beslutnings artikel 2 udsættes.

- 7 Ved en første kendelse afsagt i sagen den 4. april 2002 (sag T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2153, herefter »den første kendelse«) bestemte Rettens præsident i punkt 1 i kendelsens konklusion, at gennemførelsen af den anfægtede beslutnings artikel 2 skulle udsættes indtil den 17. februar 2003 (herefter »den første udsættelse«). Ved punkt 2 i kendelsens konklusion gjorde Rettens præsident udsættelsen afhængig af, at sagsøgeren opfyldte tre betingelser.
- 8 De væsentligste faktiske omstændigheder i sagen forud for indgivelsen af begæringen om foreløbige forholdsregler er beskrevet i den første kendelses præmis 7-21. Et mere detaljeret resumé af den anfægtede beslutning fremgår i øvrigt af den første kendelses præmis 22-27. Proceduren om foreløbige forholdsregler i sagen forud for den første kendelse er beskrevet i denne kendelses præmis 36-47. Den første kendelse blev stadfæstet under en kæresag, nemlig ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. oktober 2002 (sag C-232/02 P(R), Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, Sml. I, s. 8977).
- 9 Ved kendelse afsagt den 15. maj 2002 af formanden for Rettens Femte Udvidede Afdeling har virksomheden Schott Glas fået tilladelse til at indtræde som intervenient i hovedsagen til den foreliggende sag til støtte for den sagsøgte institutions påstande.
- 10 Den 2. oktober 2002 vedtog Kommissionen, efter at have gennemført en anden formel undersøgelsesprocedure i medfør af artikel 88, stk. 2, EF, der blev iværksat den 5. juli 2001, beslutning 2003/383/EF om statsstøtte C 44/01 (ex NN 147/98), som Forbundsrepublikken Tyskland har ydet til fordel for TGI (EFT 2003 L 140, s. 30, herefter »den anden beslutning«). I denne anden beslutning fastslog Kommissionen dels, at Forbundsrepublikken Tyskland havde ydet sagsøgeren statsstøtte, som var uforenelig med fællesmarkedet, og som omfattede omdannelsen af sikkerhedsstillelsen for saldoen af den ved asset-deal 1 fastsatte købspris, og et lån fra Thüringer Aufbaubank (herefter »TAB«) på 2 000 000 DEM (1 015 677 EUR), og pålagde dels Forbundsrepublikken Tyskland uophørligt at tilbagesøge støtten hos sagsøgeren.

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 18. december 2002 anlagde sagsøgeren sag med påstand om annullation af den anden beslutning, som blev registreret under nr. T-378/02. Desuden indgav TGI ved dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 14. februar 2003 begæring om udsættelse af gennemførelsen af den anden beslutnings artikel 2. Ved kendelse af 1. august 2003 i denne sag (sag T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2921) udsatte Retten gennemførelsen af den anden beslutnings artikel 2 indtil den 31. oktober 2003. Der var knyttet fire betingelser til udsættelsen.
- 12 Parallelt hermed indgav sagsøgeren ved dokument indleveret den 17. februar 2003 en begæring til Rettens præsident om at forlænge den første udsættelse, indtil Retten har truffet endelig afgørelse i hovedsagen, idet sagsøgeren fandt at have opfyldt alle sine forpligtigelser ifølge punkt 2 i den første kendelses konklusion.
- 13 Ved kendelse afsagt den 1. august 2003 i den foreliggende sag (sag T-198/01 R [II], Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2895, herefter »den anden kendelse«) traf Rettens præsident bestemmelse om at udsætte gennemførelsen af den anfægtede beslutnings artikel 2 indtil den 17. februar 2004 og knyttede følgende tre betingelser til udsættelsen:
- for det første, at sagsøgeren opfyldte de fire betingelser, som er fastsat i punkt 2 i konklusionen til kendelsen af 1. august 2003 i sagen Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen (sag T-378/02 R) (herefter »den første betingelse«)
 - for den andet, at sagsøgeren senest den 31. december 2003 tilbagebetalte BvS et supplerende beløb på 256 000 EUR og senest en uge efter tilbagebetalingen, dvs.

inden den 7. januar 2004, fremlagde dokumentation for tilbagebetalingen, som indleveres til Rettens Justitskontor og Kommissionen (herefter »den anden betingelse«)

- for det tredje, at sagsøgeren senest den 6. februar 2004 fremlagde en detaljeret rapport, udfærdiget af en statsautoriseret revisor, om sin finansielle situation pr. 31. december 2003, som indleveres til Rettens Justitskontor og Kommissionen, og navnlig om det supplerende beløb, sagsøgeren vil være i stand til at betale senest den 30. juni 2004, såfremt dommen i hovedsagen ikke afsiges inden denne dato (herefter »den tredje betingelse«).

14 Hvad angår den første betingelse har sagsøgeren ved skrivelse af 15. september 2003, som er registreret på Rettens Justitskontor den 8. september 2003, fremlagt en attest fra TAB, hvoraf fremgår, at sagsøgeren har indfriet sin gæld over for denne. Endvidere har sagsøgeren ved skrivelse af 16. oktober 2003, som blev registreret på Rettens Justitskontor den følgende dag, fremlagt dokumenter, hvoraf fremgår dels, at den garanti med sikkerhed i fast ejendom inden for første prioritet, som var ydet TAB vedrørende den fjerde oven, var blevet frigivet og på ny anvendt til fordel for BvS til at garantere dennes krav på tilbagesøgning af saldoen for købsprisen ifølge asset-deal 1, dels at hvad angår saldoen for købsprisen ifølge asset-deal 1 var ydet en sikkerhedsstillelse af Geiß til fordel for BvS svarende til den personlige og solidariske sikkerhedsstillelse, denne havde ydet den 3. marts 1998 med henblik på tilbagebetalingen af lånet fra TAB.

15 Hvad dernæst angår den anden betingelse har sagsøgeren ved skrivelse af 22. december 2003, som indgik den følgende dag til Rettens Justitskontor, fremlagt dokumenter, der attesterer, at sagsøgeren den 16. december 2003 betalte BvS et beløb på 256 000 EUR.

- 16 Hvad endelig angår den tredje betingelse har sagsøgeren ved skrivelse registreret på Rettens Justitskontor den 27. januar 2004 anmodet om, at den sidste frist for indgivelse af en detaljeret rapport, udfærdiget af en statsautoriseret revisor, om sagsøgerens finansielle situation pr. 31. december 2003 udsættes til den 13. februar 2004. Den 28. januar 2004 efterkom Rettens præsident denne anmodning.
- 17 Ved skrivelse af 12. februar 2004, som blev registeret på Rettens Justitskontor den følgende dag, har TGI fremlagt en rapport udfærdiget den 10. februar 2004 af revisionsfirmaet Pfizenmayer og Birkel vedrørende sagsøgerens finansielle situation pr. 31. december 2003 (herefter »Pfizenmayer-rapport 6«). Ved skrivelse registreret på Justitskontoret den 17. februar 2004 har sagsøgeren indgivet en begæring i henhold til artikel 116, stk. 2, i Rettens procesreglement om, at visse oplysninger i denne skrivelse og i Pfizenmayer-rapport 6 behandles fortroligt i forhold til intervenienten.
- 18 Da sagsøgeren fandt at have opfyldt alle de forpligtelser, der påhvilede det ifølge punkt 2 i den anden kendelses konklusion (som følge af de ovenfor i præmis 14-17 nævnte omstændigheder) indgav denne ved dokument indleveret den 17. februar 2004 en begæring til Rettens præsident om at forlænge udsættelsen af den anfægtede beslutning, indtil Retten har truffet endelig afgørelse i hovedsagen (herefter »begæring om udsættelse«).
- 19 Schott Glas og Kommissionen har indgivet deres bemærkninger vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler henholdsvis den 27. februar 2004 og den 1. marts 2004.
- 20 Ved kendelse af 3. marts 2004, som er afsagt i medfør af procesreglementets artikel 105, stk. 2, andet afsnit, har Rettens præsident bestemt, at udsættelsen af den anfægtede beslutnings gennemførelse foreløbig forlænges, indtil der er truffet afgørelse vedrørende begæringen om forlængelse.

- 21 På præsidentens opfordring har sagsøgeren den 24. marts 2004 indgivet sine skriftlige bemærkninger vedrørende Kommissionens indlæg af 1. marts 2004.
- 22 Den 6. april 2004 har Kommissionen indgivet skriftlige bemærkninger vedrørende sagsøgerens indlæg af 24. marts 2004. Schott Glas har ikke afgivet noget indlæg.

Parternes påstande

- 23 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten:
- udsætter gennemførelsen af den anfægtede beslutnings artikel 2, indtil der er truffet endelig afgørelse i hovedsagen, subsidiært indtil den 30. juni 2004

 - tilpligter sagsøgte at betale sagens omkostninger.
- 24 Kommissionen har, med støtte fra Schott Glas, nedlagt påstand om, at Retten:
- afslår begæringen om at forlænge udsættelsen af gennemførelsen af den anfægtede beslutning

— tilpligter sagsøgeren at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 25 Ifølge artikel 242 EF og 243 EF, jf. artikel 225, stk. 1, EF, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt og anordne de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 26 Ifølge procesreglementets artikel 104, stk. 2, skal en begæring om foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, hvorfor en begæring om at udsætte gennemførelsen må afslås, hvis en af dem ikke er opfyldt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.10.1996, sag C-268/96 P(R), SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. I, s. 4971, præmis 30, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 8.12.2000, sag T-237/99 R, BP Nederland m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3849, præmis 34). Fællesskabets retsinstanser skal endvidere i givet fald foretage en interesseafvejning (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23.2.2001, sag C-445/00 R, Østrig mod Rådet, Sml. I, s. 1461, præmis 73, og den første kendelse om foreløbige forholdsregler i den foreliggende sag, præmis 50).
- 27 Da parternes skriftlige indlæg indeholder alle nødvendige oplysninger til at kunne træffe afgørelse vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler, er det uforholdsmæssigt at afholde mundtlig forhandling.

Begæringerne om fortrolig behandling af 17. februar samt af 11. og 25. marts 2004

- 28 Ved skrivelser registreret på Rettens Justitskontor den 17. februar og den 11. og 25. marts 2004 har sagsøgeren indgivet begæring i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 2, om, at visse oplysninger, der er indeholdt i dennes begæring om foreløbige forholdsregler, i Kommissionens indlæg af 1. marts 2004 og i sagsøgerens eget indlæg af 24. marts 2004, behandles fortroligt i forhold til intervenienten. Sagsøgeren har endvidere fremlagt en ikke-fortrolig udgave af disse dokumenter. Disse ikke-fortrolige udgaver har Rettens Justitskontor tilstillet intervenienten, som ikke har rejst indsigelser eller indgivet nogen bemærkninger derom.
- 29 Da intervenienten ikke har rejst nogen indsigelse, finder Retten, at begæringerne af 17. februar samt af 11. og 25. marts 2004 om fortrolig behandling kan imødekommes, bortset fra de beløb, sagsøgeren allerede har tilbagebetalt BvS i medfør af den første og anden kendelse. Disse beløb er nemlig allerede offentligt bekendt, da de to kendelser er offentliggjort i *Samling af Afgørelser fra Domstolen og Retten i Første Instans* og/eller udsendt på institutionens hjemmeside på internettet.

Fumus boni juris

Parternes argumenter

- 30 Vedrørende dette spørgsmål har sagsøgeren i det væsentlige i begæringen om foreløbige forholdsregler gjort gældende, at der ikke er grundlag for at anlægge en anden vurdering end den, Retten har anlagt i den første og anden kendelse.

- 31 Heroverfor har Kommissionen gjort gældende, at Retten ved behandlingen af begæringen om forlængelse ikke kan støtte sig på den vurdering af *fumus boni juris*, som er anlagt i den første og anden kendelse. Denne vurdering er nemlig baseret på den betragtning, at sagsøgerens første og tredje anbringende ikke er åbenbart ubegrundede. Den vurdering, som Rettens præsident har anlagt vedrørende det tredje anbringende, er imidlertid dels ikke blevet fulgt af Domstolens præsident i sagen om køre af Rettens første kendelse (jf. kendelsen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, nævnt ovenfor i præmis 8, præmis 76). Dels har sagsøgeren hvad angår det første anbringende under hovedsagen fremlagt den »mellem BvS og TGI indgåede aftale om justering af privatiseringskontrakterne (kontrakt I og kontrakt II)«. Denne aftale viser, at BvS's afkald på en del af købesummen ikke udgjorde en tilpasning af privatiseringskontrakten som følge af, at en væsentlig kontraktbetingelse var bortfaldet, men en ny støtte, som sagsøgeren i øvrigt også hele tiden har betragtet som en støtte.
- 32 Over for disse argumenter har sagsøgeren i sit indlæg af 24. marts 2004 navnlig indvendt, at anmeldelsen af en foranstaltning til Kommissionen ikke er ensbetydende med, at man anerkender, at den har karakter af statsstøtte.

Rettens bemærkninger

- 33 I den første kendelse fandt Retten, at det første anbringende, sagsøgeren havde fremført i hovedsagen, ikke umiddelbart kunne forkastes (første kendelse, præmis 74-79). Denne vurdering stadfæstede Domstolens præsident i den ovenfor i præmis 8 nævnte kendelse i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau (kendelsens præmis 63-69 og 78), og Retten gentog den i den anden kendelse (præmis 42 og 43).

34 Kommissionen har imidlertid hvad angår sagsøgerens første anbringende fastholdt, at betingelsen om *fumus boni juris* nu ikke længere er opfyldt på grund af de omstændigheder, som sagsøgeren har redegjort for under hovedsagen den 12. september 2003 som svar på en opfordring fra Retten, dvs. efter afsigelsen af den anden kendelse. Der må derfor tages stilling til, om den vurdering, Retten har anlagt af det første anbringende i den første og anden kendelse, ikke kan opretholdes i den foreliggende kendelse, således som det hævdes af Kommissionen.

35 Herom bemærkes, at Rettens stillingstagen i den første kendelse navnlig er baseret på en række foreløbige vurderinger vedrørende den omstændighed, at Kommissionen ikke i den anfægtede beslutning bestred, at delstaten Thüringen havde fremsat et løfte, som kunne være omfattet af en godkendt støtteordning (den første kendelses præmis 75-78).

36 Kommissionen har gjort gældende, at det fremgår af »den mellem BvS og TGI indgåede aftale om justering af privatiseringskontrakterne (kontrakt I og kontrakt II)«, at det omhandlede afkald på en del af købesummen ikke udgjorde en tilpasning af privatiseringskontrakten som følge af, at en væsentlig kontraktbetingelse var bortfaldet, men en ny støtte, som sagsøgeren hele tiden har betragtet som en støtte. Kommissionen baserer sig herved navnlig på følgende kontraktbestemmelse:

»Parterne er klar over, at afkaldet på 4 mio. DEM af købesummen, omdannelsen af sikkerhedsstillelsen for den sidste rate af købesummen på 1,8 mio. DEM og TAB's ydelse af et lån på 2 mio. DEM skal anmeldes til EF-Kommissionen. BvS har iværksat den pågældende procedure den 3. december 1998 med det nødvendige samvirke fra parterne, og BvS vil overvåge den efterfølgende afvikling heraf.«

- 37 Denne kontraktbestemmelse giver imidlertid ikke grundlag for at anfægte den betragtning, som er anlagt i præmis 75 i Rettens første kendelse, hvorefter Kommissionen ikke i den anfægtede beslutnings punkt 82 tog hensyn til det hævdede løftebrud og følgerne heraf og derfor tilsyneladende ikke bestred, at der var fremsat et sådant løfte.
- 38 Endvidere giver den kontraktbestemmelse, Kommissionen har henvist til, på dette stadium hverken grundlag for at afvise den mulighed, at der faktisk blev afgivet det af sagsøgeren hævdede løfte, og dermed heller ikke grundlag for at betegne sagsøgerens argumentation om, at den anfægtede støtte ikke udgør en ny støtte, som åbenbart ubegrundet. Den omstændighed alene, at den pågældende kontraktbestemmelse ikke indeholder nogen præcis omtale af det omhandlede løfte, udgør ikke umiddelbart noget bevis for, at der ikke er afgivet sådant et løfte. Det her omtvistede faktuelle spørgsmål må i givet fald afgøres i dommen i hovedsagen.
- 39 I betragtning af de oplysninger, som foreligger for Retten i sagen om de foreløbige forholdsregler, giver de argumenter, som Kommissionen har fremført, derfor ikke på dette stadium grundlag for at ændre den vurdering af det første anbringende, som er foretaget i den første og anden kendelse. Følgelig kan dette anbringende stadig ikke betragtes som åbenbart ubegrundet. Betingelsen om fumis boni juris er derfor opfyldt, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige anbringender i hovedsagen.

Uopsætteligheden

Parternes argumenter

- 40 Vedrørende spørgsmålet om de foreløbige forholdsreglers uopsættelighed har sagsøgeren i sin begæring herom og i sit indlæg af 24. marts 2004 i det væsentlige

gjort gældende, at selskabets tidligere i sagen fremførte argumenter stadig har gyldighed. Som det fremgår af Pfizenmayer 6-rapporten, er det nemlig godtgjort, at TGI ikke kan tilbagebetale den anfægtede støtte uden at gå fallit, selv om der er sket en positiv udvikling i selskabets finansielle situation, idet omsætningen steg med [...] ¹ % i 2003. TGI tilføjer, at de likvide midler, selskabet havde til rådighed pr. 31. december 2003, var næsten fuldstændig udtømt dels som følge af den anticiperede tilbagebetaling af lånet til TAP og den usædvanlige betaling til BvS, som krævedes i den første og anden kendelse, dels som følge af det pludselige og uforudsete fald i dollarkursen.

- 41 Heroverfor har Kommissionen i sit skriftlige indlæg fremført en række punkter til godtgørelse af, at sagsøgerens finansielle situation er meget vanskelig, hvorfor selskabet under alle omstændigheder vil gå fallit.
- 42 For det første fastslår Kommissionen, at virksomhedens finanser ifølge Pfizenmayer 6-rapporten er i en kritisk situation, som er så alvorlig, at virksomheden ikke engang vil være i stand til endnu engang at betale det beløb, som tidligere er udbetalt i overensstemmelse med betingelserne i den første og anden kendelse.
- 43 For det andet angiver Pfizenmayer 6-rapporten ikke, hvorfra der skal skaffes de midler, som det ifølge sagsøgeren er uomgængeligt nødvendigt at investere, og som ikke længere kan opsættes.
- 44 For det tredje anses det for urealistisk i Pfizenmayer 6-rapporten, dels at sagsøgerens leverandører vil give virksomheden udsættelse med betalinger, dels angiver rapporten ikke, af hvilke grunde sagsøgeren skulle være i stand til at overvinde de vanskeligheder, som bl.a. er opstået på grund af dollarens fald.

1 — Fortroligt tal udeladt.

- 45 Endvidere finder Kommissionen, at disse forhold viser, at Pfizenmayer ikke kan antages for en objektiv og uvildig sagkyndig.
- 46 Schott Glas har i det væsentlige gjort gældende i sit indlæg, at sagsøgerens levedygtighed er mere kritisk end nogensinde.

Rettens bemærkninger

- 47 Retten skal først gentage de betragtninger, som fremgår af den første kendelses præmis 96-99.
- 48 Det skal endvidere fastslås, at sagsøgerens finansielle situation ganske vist er vanskelig ifølge Pfizenmayer 6-rapporten, men dog er under bedring.
- 49 For det første fremgår det nemlig, at TGI's situation ganske vist er spændt og afsvækket navnlig på grund af tilbagegangen i virksomhedens disponible ressourcer, men at det stadig ikke er muligt at fastslå med tilstrækkelig sandsynlighed, at virksomheden under alle omstændigheder risikerer at gå fallit, inden der afsiges dom i hovedsagen. Navnlig fremgår det, at omsætningen er steget i 2003, og at virksomhedens disponible finansielle midler, som stadig er positive, ser ud til at ville forbedre sig indtil den 30. juni 2004. Da den mundtlige forhandling i hovedsagen fandt sted den 11. december 2003, er dommen i hovedsagen nu nært forestående. Det er derfor usandsynligt, at sagsøgerens situation inden for denne korte periode vil forringes så meget, at virksomheden må standse sine betalinger.

- 50 For det andet fremgår det af Pfizenmayer 6-rapporten, at en forpligtelse for sagsøgeren til at tilbagebetale de af BvS afkrævede beløb, som denne endnu ikke har fået godtgjort, direkte vil kunne forværre virksomhedens finansielle situation i en sådan grad, at den tvinges til at standse sine betalinger.
- 51 Det fremgår navnlig af Pfizenmayer 6-rapporten, at sagsøgerens disponible ressourcer pr. 31. december 2003 udgjorde [...] EUR, og at TGI's kontante og kortfristede likvide midler — idet en præcis vurdering heraf dog ikke var mulig — stadig som helhed var ringe, om end positiv. De pr. 30. juni 2004 forudsete midler i kassebeholdningen, som er [...] EUR, er også ringe. Endelig er der risiko for, at virksomheden må standse sine betalinger, selv om TGI afstår fra at foretage visse vigtige investeringer, navnlig genopbygningen af den fjerde ovn.
- 52 Endelig finder Retten, at Kommissionens udsagn om, at Pfizenmayer 6-rapporten lider af mangel på objektivitet og præcision, delvis beror på en række subjektive eller uberettigede fortolkninger af rapporten og i hvert fald er utilstrækkelige til at ændre ved antageligheden af den ovenfor i præmis 48-51 foretagne konstatering.
- 53 Under hensyn til det anførte har sagsøgeren i tilstrækkelig grad godtgjort, dels at virksomheden vil overleve økonomisk i hvert fald indtil afsigelsen af dommen i hovedsagen, dels at en umiddelbar gennemførelse af den anfægtede beslutning vil bringe virksomhedens eksistens i fare i nær fremtid, hvis ikke øjeblikkeligt.
- 54 Følgelig er uopsættelighedsbetingelsen stadig opfyldt i denne sag. Det er derfor nødvendigt at foretage en afvejning af interesserne i sagen.

Interesseafvejningen

Parternes argumenter

- 55 I begæringen om foreløbige forholdsregler og sit indlæg af 24. marts 2004 har sagsøgeren påberåbt sig de samme interesser som i den første begæring om foreløbige forholdsregler (den første kendelses præmis 110 og 111). Sagsøgeren understreger, at to yderligere forhold taler til støtte for at forlænge udsættelsen af den anfægtede beslutnings gennemførelse uden særlige betingelser.
- 56 For det første vil en forlængelse af udsættelsen være begrænset til en kort periode, da den mundtlige forhandling i hovedsagen fandt sted den 11. december 2003. For det andet medførte de ekstraordinære betalinger, som var nødvendige for at overholde de af Rettens præsident fastlagte betingelser, at det var umuligt for sagsøgeren at tilvejebringe likviditetsreserver. Under hensyn til nødvendigheden af at genopbygge den fjerde ovn er sagsøgeren ikke længere i stand til at foretage en supplerende betaling.
- 57 Kommissionen har i sit indlæg gjort gældende, at omstændighederne i den foreliggende sag på ingen måde kan betegnes som så ekstraordinære og specifikke, at det kan begrunde, at der anordnes foreløbige forholdsregler.
- 58 For det første findes der, som det er fastslået i den anfægtede beslutning, ti konkurrerende virksomheder på det marked, hvor sagsøgeren er aktiv, som altså vil kunne drage fordel af, at de omtvistede beløb tilbagebetales. Endvidere er det uomtvistet, at tilbagebetalingen af den omhandlede støtte ikke vil styrke Schott Glas' dominerende stilling, da denne virksomhed ikke har en dominerende stilling på det pågældende marked.

- 59 For det andet anfægter Kommissionen den vurdering, Retten har anlagt i den anden kendelse. Dels adskiller den anden kendelse sig fra den første kendelse, idet det heri blot fremhæves, at Schott Glas har en langt større omsætning end sagsøgeren, hvorimod den første kendelse ifølge Kommissionen var baseret på, at Schott Glas' dominerende stilling ville blive forstærket, hvilket forhold dog under alle omstændigheder var irrelevant i sagen. Dels forklares det ikke i den anden kendelse, hvorledes Schott Glas' omsætning kan udgøre et relevant kriterium ved interesseafvejningen. I det omfang, tallet for dennes omsætning må forstås således, at Schott Glas kan opnå næsten ubegrænsede midler af sit moderselskab for at udligne eventuelle tab, er Rettens stilling på dette punkt i strid med gældende praksis (Domstolens domme af 21.3.1991, sag C-303/88, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 1433, præmis 21, og sag C-305/89, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 1603, præmis 23).
- 60 For det tredje tager den anden kendelse ikke hensyn til situationen hos de otte konkurrenter til TGI og Schott Glas, som er nævnt i den anfægtede beslutning.
- 61 For det fjerde er den anden kendelse baseret på faktiske konstateringer, der er fejlagtige, idet den fastslår, at Schott Glas tilsyneladende har modtaget en væsentlig støtte fra delstaten Thüringen. Den beslutning, som Retten har henvist til, vedrører en virksomhed, som hverken er intervenient eller moderselskab til intervenienten.

Rettens bemærkninger

- 62 I lighed med betragtningerne i den første kendelses præmis 115-117 og den anden kendelses præmis 66 og 67 er Retten af den opfattelse, at omstændighederne i den

foreliggende sag stadig er så ekstraordinære og specifikke, at der er grundlag for at forlænge de foreløbige forholdsregler.

- 63 For det første må det konstateres, at Kommissionen i sine bemærkninger vedrørende interesseafvejningen i det væsentlige har begrænset sig til at kritisere den vurdering, Retten har anlagt i den anden kendelse, som Kommissionen ikke har kæret, men ikke påberåbt sig, at de omstændigheder, som kan begrunde, at Retten ændrer sin vurdering, har ændret sig.
- 64 For det andet bemærkes, at Kommissionens argumenter under alle omstændigheder ikke berører den konstatering, som blev foretaget i den første kendelses præmis 117 og den anden kendelses præmis 67, hvorefter det på grund af sagens ganske særlige omstændigheder og navnlig det meget lave beløb, som den anfægtede støtte udgør i forhold til det samlede støttebeløb, der er ydet sagsøgeren, er urealistisk at forestille sig, at en umiddelbar godtgørelse af støtten vil gøre det muligt at genoprette den særlige konkurrencesituation, som tidligere fandtes på det eller de pågældende glasmarkeder. Disse argumenter kan heller ikke ændre ved den omstændighed, at Schott Glas' omsætning, som er betydelig større end sagsøgerens, forhindrer denne i at lide et væsentlig tab ved, at der anordnes foreløbige forholdsregler. Under alle omstændigheder er det meget usandsynligt, som det er fastslået i den anden kendelses præmis 67, at TGI, når henses til virksomhedens finansielle situation, vil kunne følge en konkurrencefordrejende handlemåde, der kan påvirke Schott Glas eller TGI's øvrige konkurrenter.
- 65 Endelig må der inden for den foreliggende kendelses særlige rammer tages hensyn til, at dommen i hovedsagen er umiddelbart forestående. Selv om det antages, at en udsættelse af den anfægtede beslutnings gennemførelse vil kunne medføre visse konkurrencefordrejninger eller være til skade for andre af de i sagen implicerede interesser ved at opretholde TGI's tilstedeværelse på det eller de pågældende glasmarkeder, vil virkningerne heraf derfor være begrænset til en meget kort periode.

- 66 Det findes derfor berettiget i betragtning af de ganske særlige omstændigheder, der foreligger i sagen, at anordne foreløbige forholdsregler, og dette tilgodeser i behørigt omfang behovet for en effektiv midlertidig retsbeskyttelse. Da datoen for dommen i hovedsagen er umiddelbart forestående, er det endvidere ikke nødvendigt at fastsætte særlige betingelser for udsættelsen eller begrænse denne tidsmæssigt.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) **Gennemførelsen af artikel 2 i Kommissionens beslutning 2002/185/EF af 12. juni 2001 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH udsættes, indtil der er afsagt dom i hovedsagen.**

- 2) **Afgørelsen om sagens, herunder intervenientens, omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 12. maj 2004.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident